

KANCLARZ SENATU
BIURO PREZYDIALNEwpłynęło dn. 7. 06 2006
nr. 3243 podpis.....

Warszawa, 2006-06-05



MINISTER SPORTU

Tomasz Lipiec

BG-1/I-74/06

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
wpłynęło dn. 8. 06. 06
nr. 4009 podpis.....

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na oświadczenie Senatora Jarosława Laseckiego, złożone podczas 10. posiedzenia Senatu RP w dniu 26 kwietnia 2006 r., przekazane przy piśmie z dnia 10 maja 2006 r., w sprawie braku wydania rozporządzenia w sprawie uprawiania żeglarstwa, uprzejmie informuję, co następuje.

Dotychczasowe regulacje i nowe projekty aktów normatywnych dotyczące uprawiania żeglarstwa wzbudzały zawsze bardzo duże zainteresowanie środowiska sportowego, w tym szeregu podmiotów i osób na co dzień zajmujących się żeglarstwem.

Z uwagi na zakres projektowanej regulacji, który jest zdeterminowany delegacją zawartą w art. 53 a ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, z późn. zm.), istnieją zasadnicze rozbieżności, z jednej strony pomiędzy Polskim Związkiem Żeglarskim, a z drugiej wieloma tysiącami żeglarzy odnośnie kształtu rozporządzenia oraz poszczególnych zapisów.

W tym kontekście należy także zwrócić szczególną uwagę na pozycję Polskiego Związku Żeglarskiego, który zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr 155, poz. 1298, z późn. zm.) ma wyłączne prawo do podejmowania decyzji we wszelkich sprawach dotyczącej danej dyscypliny sportu, niezastrzeżonych w ustawie dla organów administracji rządowej lub innych podmiotów.

Z jednej strony więc występuje podmiot mający *de facto* i *de iure* pozycję monopolistyczną w sprawach związanych z uprawianiem żeglarstwa, a z drugiej szereg

podmiotów niezrzeszonych w polskim związku sportowym, które muszą poddać się określonym regulacjom.

Taka sytuacja powodowała, że wszelkie prowadzone do tej pory konsultacje społeczne wskazywały na niedające się usunąć rozbieżności stanowisk, co miało negatywny wpływ na cały proces związany z wydaniem stosownego rozporządzenia - w tym przypadku rozporządzenia w sprawie uprawiania żeglarstwa. Niezależnie od tego podejmowane są działania szeregu podmiotów w oparciu o ustawę z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, co dodatkowo wydłuża całą procedurę.

Z uwagi na wskazane wyżej rozbieżności i problemy w dotychczasowych pracach legislacyjnych przygotowany został więc nowy projekt rozporządzenia Ministra Sportu w sprawie uprawiania żeglarstwa, który został już uzgodniony z partnerami społecznymi oraz poszczególnymi resortami.

Niezależnie od powyższego należy podnieść, że przyjęte przez Sejm poprzedniej kadencji przepisy regulujące delegację ustawową do wydania aktu wykonawczego – tj. art. 53 a ustawy o kulturze fizycznej, zostały wadliwie zredagowane. Powoduje to znaczne trudności w wydaniu rozporządzenia i opóźnienia, za które Minister Sportu nie może ponosić wyłącznej odpowiedzialności.

Niemniej jednak należy oczekiwać, że przedmiotowe rozporządzenie wejdzie w życie jeszcze w czerwcu br.

Odnosnie natomiast wspomnianej w interpelacji Rezolucji Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ należy stwierdzić, że na dzień dzisiejszy nie ma ona mocy wiążącej, tak więc trudno o jej stosowanie na gruncie prawa polskiego. W tym zakresie stosowne działania leżą po stronie Ministra Transportu, gdyż przedmiotowa Rezolucja była przedmiotem prac w ramach zagadnień związanych z transportem śródlądowym.

Niemniej jednak w celu wyjaśnienia tego zagadnienia została wystosowana prośba do Ministerstwa Spraw Zagranicznych o wyjaśnienie charakteru prawnego wspomnianej Rezolucji i skutków jej obowiązywania.

Z poważaniem

